VOLUME 4
ISSUE 9
FEBRUARY 2026

The HARI SRI Pulse

LET THE PEAL OF HARMONY BE THE APPEAL OF ALL RELIGIONS

NEWS LETTER

PUNKUNNAM THRISSUR

Nihaalkrishna A. Unmesh

School Captain - 2024-'25, XII Science

Farewell Speech

Respected Principal, beloved teachers and my dear friends, good morning to everyone present here.

Today, standing here is not easy as, today is not just about saying goodbye to a school — it is about saying goodbye to a place that quietly became our home, our comfort, and our strength — Hari Sri Vidya Nidhi.

When we first walked into Hari Sri, we were children with uncertain steps and curious eyes. Over the years, this school transformed us into confident young adults ready to face the world. These classrooms have seen our fears before exams, our laughter during breaks, our silent prayers before results, and our celebrations after success. Every corner of this campus carries a memory, and every memory carries a part of us.

We owe our deepest gratitude to our respected Principal Preetha Miss, whose calm leadership and constant support gave us direction, when we felt lost. You did not just manage a school — you nurtured a generation.

To my teachers, from the primary to the higher secondary classes, words are never enough. You were not only our educators but our mentors, motivators, and sometimes even our second parents. You saw potential in us before we saw it in ourselves. You corrected us with patience, encouraged us with kindness, and pushed us to rise higher than we thought possible. Every lesson you taught will walk with us long after we leave these gates.

My sincere thanks to Deepti Ma'am; your guidance and encouragement have been a constant source of motivation to all of us.

A very special and heartfelt mention goes to our Founder Nalini Valliamma. Meeting her was always inspiring. She did not just build an institution; she built a system filled with values, discipline, and care. The environment she created at Hari Sri teaches us to be strong yet compassionate, ambitious yet humble. Her vision continues to protect and guide every student who walks into this school.

What truly makes Hari Sri unique is its soul. Our school lives by its motto: "Let the peal of harmony be the appeal of all religions."

As a small child, this motto always confused me. It looked like, just a beautiful sentence on the wall. But, as I lived my life at Hari Sri, I understood its meaning without anyone explaining it. We lived it every day — in the way we respected and helped one another, celebrated together, and stood by each other. That is the true essence of being a Harisri-ite. Here, we do not just compete; we nurture each other. We do not just learn subjects; we learn to live in harmony. Without realizing it, this school transformed us into people who understand, include, and care... Hari Sri gave us space to grow — in academics, arts, sports, leadership, and character. It gave us confidence to speak, courage to try, and strength to fail and rise again.

This school gave us more than marks — it gave us memories, friendships, and a sense of belonging. Leaving here feels like leaving a part of ourselves behind.

To our juniors, love this school while you can. One day, you will stand here with heavy hearts and grateful smiles, just like we do today.

As we step into the future, fear and excitement walk hand in hand. But we walk forward carrying the values of Hari Sri, within us — respect, discipline, empathy, and determination.

On behalf of the Plus Two batch, I thank the management, our Principal, our teachers, non-teaching staff, parents, and my dear friends for making our journey unforgettable.

Hari Sri Vidya Nidhi will always remain our roots, our shelter, and our pride.

With tears in our eyes and gratitude in our hearts, we say goodbye — not forever, but until we meet again.

Thank you.

An exceptional Woman honoured at the 38th Devi Awards for her groundbreaking achievements

THE NEW INDIAN EXPRESS

DEVI AWARDS

WOMEN'S AWARDS FOR DYNAMISM & INNOVATION

Nalini Chandran

Educator

TEACHER TERRIFIC

The Founder Principal and Former Executive Director of Hari Sri Vidya Nidhi in Thrissur, Nalini Chandran brought wonder back into the classroom. Today, her school, which she founded in 1978 with her husband, Lt. Col. Easwara Chandran, grooms students into global citizens. A trained Kathakali dancer, Nalini has also choreographed several outstanding programmes.

EDITORIAL BOARD - STUDENT EDITORS:
Achintya Naitik M. (VII A), Elaina Berin (XI Hum.), Saatvika Anoop Konay (IX D), Thrisha Rajeev (XI Com.), Anoushka Girish (XI Hum.), Estelle Susan Daison (VII C), Advaith S. Menon (VIII D), Tarun Sathish (IX B), Prarthana G.S. (IX D), Meenakshi Nisha (XI Hum.), Harya Ramachandran (XI Hum.), Nakshatra K. Abith (VIII D), Shashank Varma (VI C), Rose Jones (VI A)
STAFF EDITORS: Ms. Soumini K.P., (Malayalam), Ms. Bindu Sudheesan, (English), Ms. Deepti Menon (Chief Editor), Ms. Preetha Venugopal (Principal), Mr. Prasad K. (Art), Mr. Sajeev R., (Library)

Editorial

Mrs. Deepti Menon
Executive Director

Dear Hari Sri family,

Though February is the shortest month, it was filled with myriad activities, starting with the enthralling SPIC Macay Manipuri dance programme and a Mohiniyattam Lecture Demonstration by Ms. Pallavi Krishnan and her students, both of which were appreciated by our students.

A Training in Life Skills was conducted by Dr. Jobin Jose Maprani (Amala Hospital) under the aegis of the Rotary Club.

A meaningful session found our senior children listening to Ms. Sreeda Pisharath's astounding journey after her gender transformation.

February was also the month when classes 8th, 9th and 11th got the time to go on excursions where they were able to let their hair down.

The Hari Sri Nursery teachers came out with a scintillating Annual Day programme where their well trained babies stole many hearts with their performances.

'Aloha' found our Plus One students bidding farewell to their seniors with an entertaining yet emotional farewell programme.

The Hari Sri Executive Committee regaled the staff members with a get together at Hotel Merlin where they honoured teachers who were saying Adieu to school. The Committee also honoured our Founder Principal, Nalini Valiamma, for having won the Devi Award 2026 as the Devi of Education, instituted by The New Indian Express.

The 10th and 12th Board Examinations have started. May our children do well and come out with flying colours!

God bless!

Plus Two outgoing children in the auditorium

Plus One children performing a skit relating to the farewell

Prayer: Celeste Joe Mathew, Ann Eapen and Meehakshy Nisha

Anchors: Ruhi Elia Joseph (XI Hum.), Keshav Menon Singh (XI Sci.) and Niranjan Muraleedharan (Xi Com.)

The Plus One students bid farewell to the outgoing 12th standard batch of 2025–2026 on the 22nd of January. The seniors, on one of, if not their final days in the hallowed auditorium hall, came dressed in their very best, clad in suits and sarees. The seniors of the school were entertained with dances from the boys and girls of plus one, a drama reminiscing about the last days of school, and a series of songs about how time goes by so fast. No one can forget the games that kept the party alive.

The Plus One students took great measures to ensure not only entertainment but emphasized on every aspect of a memorable party. The decorations committee set the theme of the party as 'Aloha' and dressed up the school auditorium into a colourful and meaningful hall fit for a farewell. Food was also taken care of by the food committee, who ensured that the outgoing seniors were enthralled in all five senses. The party ended with a moment for the batch of 2025–2026 to have one last dance before facing their board examinations.

To my peers and juniors reading this, remember, the applause they receive may one day be very well yours.

-Keshav Menon Singh, XI Sci.

Plus One children standing in front of the auditorium to receive their seniors

Musical performance by the children

Founder Principal, Ms. Nalini Chandran, along with the other dignitaries watching the show

Entertainment Committee Members

Challenges faced after gender transformation by Ms. Sreeda Pisharath

Our school recently organised a very meaningful function attended by teachers, students, and special guests. The programme began with a warm welcome, creating a pleasant and lively atmosphere.

The highlight of the event was the presence of the Chief Guest, Ms. Sreeda Pisharath, an alumni who had studied in our school up to the 7th grade. She is now a successful medical professional working abroad and she shared her journey with great honesty and warmth.

She spoke about her life experiences, the challenges she faced, and how she courageously embraced her true identity after her gender transformation. Her story was deeply touching and inspiring for everyone present. She encouraged students to believe in themselves, stay strong during difficult times, and respect others for who they are.

Ms. Sreeda also shared fond memories of her school days and expressed gratitude towards the institution for shaping her early life. Her words made students feel proud and motivated.

The function was further honoured by the presence of her mother Ms. Bhavani, who spoke of family support and strength. She was warmly welcomed by the school community. The programme concluded with a heartfelt note of thanks to the Chief Guest for her inspiring speech and valuable presence.

Overall, the event was a memorable and uplifting experience that left everyone feeling inspired and positive.

--Gouri E.V. XI Science

Mohiniyattam Lecture Demonstration by Ms. Pallavi Krishnan and team from Lasya Akademi of Mohiniyattam

On 13th February, children of 11th standard were shown a lecture-demonstration on Mohiniyattam. The demonstration was led by Ms. Pallavi Krishnan, who was accompanied by her students, Ms. Jayasree Harikrishnan, Ms. Hemamalini Nandilath, Ms. Pournami Chandran and Ms. Annie Sajayan. The students were also introduced to Ms. Pallavi's dance academy in Lasya Akademi of Mohiniyattam. The demonstration started with Ms. Pallavi explaining the basics of Mohiniyattam from mudras to various poses and expressions, helping students understand the depth of the art form. The first performance was a group performance with Ms. Pallavi and her students called 'Maya Mohana Krishna' which showcased three popular stories from epics like the Mahabharata and Bhagavatam, which was truly beautiful. It was followed by 'Padam- Aj Aye Shyam Mohan Ras Mandala Kelane', a solo performance by Ms. Pallavi which illustrated Lord Krishna playing with the gopikas. The students were captivated by the graceful movements of the dancers and even cleared some of their questions with the dancers. The workshop proved to be highly informative and enriching for the students. The lecture-demonstration was truly enchanting and it helped the students discover and appreciate the beauty of Mohiniyattam.

-Elaina Berin, XI Hum.

Ms. Pallavi Krishnan and her team members taking a demonstration class for our students

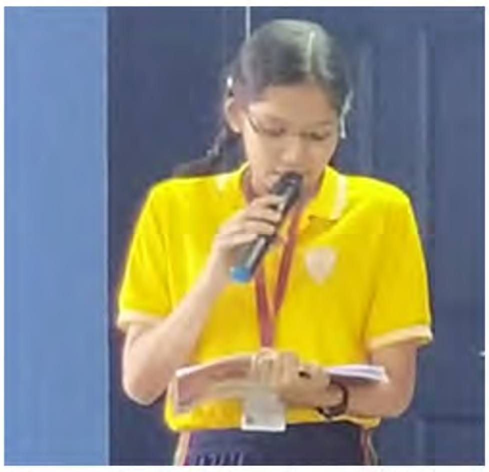

Vote of thanks: Elaina Berin, XI Hum.

TRAINING IN LIFE-SAVING SKILLS

5th February, 2026, would have been an ordinary day for the lot of us if not for one of the most entertaining as well as informative sessions that had been planned for us. The Rotary Club of Thrissur, which abides by the motto "Service over Self", organised a 'Training in Lifesaving Skills' class, primarily intending to impart valuable knowledge to our earnest, young minds. Dr. Jobin Jose Maprani, was a jovial and robust enthusiast, who took an hour out of his bustling work schedule as the Head of the Department of Emergency Medicine at Amala Institute of Medical Sciences (AIMS) in order to walk us through the integral steps of facing life or death situations, including assessing the safety of the situation, calling for help and providing immediate first aid. He helped us break out of the delusional bubbles of medical fallacies in movies and TV shows, showing, and most importantly teaching, us the vitality of BLS (or, Basic Life Support). What had once evaded our young minds as beyond our capabilities, now feels a step closer, if only we were able to apply his demonstrations and excellent knowledge-enrichment! "Life is a labyrinth", they say; and we, the students of 9th grade had the ultimate fortune of being taught how to ensure the survival of fellow beings, in steps that were most definitely not a labyrinth!

-Prarthana G.S, IX-D.

THE BEST CLASS AWARDS

Class I A: The best division in Grade 1

Class II B: The best division in Grade 2

Class III D: The best division in Grade 3 and also the best class in the L.P. Section

Class IV B: The best division in Grade 4

Class V B: The best division in Grade 5 and the best Class in U.P. Section

Class VI C: The best division in Grade 6

Class VII B: The best division in Grade 7

Class VIII A:
The best division in Grade 8

Class IX A:
The best division in Grade 9

Class X A: The best division in Grade 10 and the best Class in High School Section

The teachers perform for their children during the last assembly of this academic year.

Staff Get-Together and Retirement Function

Executive Committee Members honouring Devi Awardee Ms. Nalini Chandran

The Managing Committee of the Hari Sri Vidya Nidhi Trust organized a Staff Get-Together and Retirement Function on Saturday, 28 February 2026, at 6:00 p.m. at Hotel Merlin International. The programme began with a prayer, followed by the Welcome Address by Mrs. Ranjini R.

A special highlight of the evening was the felicitation of Smt. Nalini Chandran, Founder Principal of the school, on receiving the Devi Award 2026. She was honoured by the President of the Executive Committee of the Hari Sri Vidya Nidhi Trust along with other committee members. The Secretary Adv. Vishnu Hari spoke about Nalini Miss's remarkable achievements.

The function also included the retirement felicitation of Smt. Girija Mothilal, who was honoured by Nalini Miss. Mrs. Susha Shan spoke about her dedicated service to the school. The School Principal, Mrs. Preetha Venugopal, addressed the gathering and spoke about Girija Miss, Deepa Miss, and Lakshmi Miss, who are winding up their journey with the school this year. Deepa Miss was also honoured and she shared her experiences with the school.

The meeting concluded with prayers offered in memory of the two teachers, Mr. Anil (Sports) and Ms. Geetha Laxman (Music) who passed away this year, followed by dinner arranged by the Management Committee.

-Ms. Renjini R., Maths teacher, Plus Two Section

Executive Committee Members giving a memento to Ms. Deepa Sureshkumar for her valuable service in Hari Sri during the occasion

Acceptance Speech by Ms. Nalini Chandran

Executive Committee Members giving a memento to Ms. Girija Mothilal for her valuable service in Hari Sri during the occasion

The staff posing along with the Executive Committee members during the get-together function

Spic Macay - Manipuri Dance Programme

For a country like India, whose youth are constantly looking to imbibe Western trends and modernity, revisiting our roots is a necessity, one which embodies a window to the past and a layout for the future, enabling us to explore our heritage alongside building a world that our descendants would take pride in.

A medley of performances, featuring classical Manipuri dance, was organized in our school on 4th February, under the aegis of SPIC MACAY (Society for the Promotion of Indian Classical Music and Culture Amongst Youth). The programme introduced us students to the beauty and depth of Indian classical arts and culture.

The performance was headed by Dr. Sinam Basu Singh, a distinguished Manipuri dancer from the state of Manipur. He is a 'Top' graded artist of Prasar Bharati's Doordarshan and the first male Manipuri dancer to receive the prestigious Sangeet Natak Akademi Ustad Bismillah Khan Yuva Puraskar. Dr. Basu Singh is an empanelled artist of the Indian Council for Cultural Relations and the Ministry of Culture. His performances have taken him across India and to many countries including Australia, Japan, Russia, the United States, Malaysia, Thailand and Vietnam. He has conducted more than 700 lecture demonstrations and workshops in institutions in India and abroad and has choreographed numerous solo Manipuri dances and dance dramas.

The stunning performance was presented by a team of ten members, including musicians and supporting artists. Each beat, each ethereal sway and each snippet of knowledge constituted more than a fact file; it presented a glorious reminder to the irrepressibly vast and diverse culture that our country harbours. The graceful movements, rhythmic footwork, and expressive storytelling characteristic of Manipuri dance captivated the audience in the one and a half hours that the programme lasted. We also gained insights into the cultural and spiritual significance of the dance form through explanations provided throughout the session.

The programme was both educational and entertaining, encouraging us to appreciate the richness of India's classical traditions. At the end of the performance, the artists were honoured as a token of appreciation for sharing their knowledge and talent. The event was a memorable success, beyond merely promoting Indian classical music and dance among the youth; it starkly enriched our knowledge and piqued our curiosity, in a way that textbooks never could!

-Prarthana G.S., IX-D.

Ms. Liss M. Jose
Welcome Speech

Mr. Sureshkumar M.
Introducing the artistes

Aarush Nair
Vote of thanks

ACHIEVEMENTS

Anunay Smijosh, VD and Krish Suresh, VA
Zonal level Knowledge Space Exam Winners

Darsh Brijesh (IVB) First prize, Siva Menon (IIID,) First prize, and Rohan T. Pratap (IVD) Second in Zonal level Knowledge Space Exam

Rithika Nishil, IVD Ist in Badminton (U-11) Girls Doubles

Rohan T. Pratap, IVD
Ist in Zonal level Logi Quids Mental Aptitude Olympiad

Brinda Gowri K.V., VIID IInd Runner-up in Winner of Gama Abacus (B3 Category)

Vihan Menon, IIIA
Ist Runner-up in U-10 Tennis (Singles)

Jayavardhan Karumattil VIIB, participated in 3rd IGFK National Karate Championship. He secured IInd in Kumite and IIIrd in Kata

Malavika Madhu, IVB and Sana Sahita Roshith, IVC IIIrd in State Quizzing Contest

Class VIII ASISC Scholarship Examination 2025 -'26 School level winners:
Avnita Ashok (VIIIC), Nihaal Bobby K.(VIIID) and Viswajith K.V. (VIIID)

U.P Section Knowledge Space Examination Winners

Sadhika Nishanth VIIA (IIIrd) Sanvika Ratheesh VIIA (IIIrd) Ishaniswar N. Vennikkal VIIB (Ist) Shashank Varma, VIC (IIIrd) P. Divina VIB (IIIrd) Mathew Greg Jojy VID (Ist) Niranjan R. VIB (IInd) and Devang Sujith, VIID (Zonal level winner)

Abacus (Zonal) Contest Consolation Prize Winners (L.P. Section)

Consolation prize winners in L.P. Section: School level Knowledge Space Exam

Sana Sahitha Roshith, IVC, and her father Mr. Roshith Mohan came first in the National level in Lupin Life Aptivate's Achchi Bhookh Quiz bringing parents and Kids together for healthy eating, conducted in Mumbai. They got a Hybrid Bicycle, a Samsung Tablet, Trophy and Certificates as the prize.

Namrata Manoj, VID secured the First Position in Girls' Doubles (U-12) and First Runner-up in (U-12) Girls' Tennis Tournament conducted by Thrissur District Tennis Association. She also got a participation certificate from Kerala State Inter District Tennis Championship (U-14) Girls Category. She came First in (U-12) Girls' Singles and Runner-up in (U-14) Girls' Singles Tennis Tournament conducted by Rising State Tennis Tournament, Thrissur.

Online Gita chanting conducted by Chinmaya Mission, Thrissur Chapter

CHRISTMAS JOURNALS

Excursion to Wonderla, Kochi by Class VIII

We, the students of class 8, were taken on one of our most memorable excursions on the 4th of March, 2026. We were taken to the well-known thrill inducing Wonderla Amusement Park in Kochi. The journey started at 7:00 a.m., our minds clouded with both sleep and excitement for what awaited us. We excitedly got into our respective buses and when the music started, the idea of taking a nap during the ride was thrown out as children danced in the bus, yelling cheerfully. En route our destination, we had breakfast at 9 a.m. and continued travelling.

We arrived at Wonderla at around 10 a.m., and mind you, the buses filled with children went berserk at the gates! The theme park in itself was something to be glorified – heart racing rides and water slides, thrilling rollercoasters and so much more! Till 12 noon, we enjoyed ourselves on all of the rides and everyone agreed that the rollercoasters were indeed the scariest. After 12, the water related amusements opened. We had lunch and set off, lolling around in the pools and going down adrenaline filled slides. Legs numb from swimming, we returned from the pools and departed from Wonderla at 6 p.m. The ride back was just as energetic as the ride in the morning, filled with dance, music and laughter. We had dinner at 7:30 p.m. and an hour and a half later we reached our beloved Hari Sri.

On behalf of the whole 8th grade, I thank our Principal Preetha Miss, Section Head Vinodini Miss and the Executive Director Deepti Miss for making this trip happen. I also thank the teachers for accompanying us on this lengthy journey and brightening the mood.

-Johanna A Peter VIIID

Excursion to Ooty by Class IX

We, the Class 9 students, were taken to Ooty for our excursion on the 10th and 11th of February. We departed from school at 6 a.m. Even though our eyes were heavy with sleep, our hearts were overflowing with excitement and anticipation. Very soon, the bus became lively with music and dance. We stopped for breakfast at Aryaas Restaurant. With joy and enthusiasm overflowing in our hearts, we reached Ooty, popularly known as the Queen of Hill Stations, around 2:30 p.m.

As soon as we had our lunch in the hotel, we departed to explore the magnificent Pine Forest and the breathtaking Shooting Point. We all spent a lot of quality time with our friends and I must say, these temporary yet remarkable moments, will remain etched in our hearts forever. The Pine Forest was absolutely stunning, and the Shooting Point was mesmerizing. We then returned to our hotel, the Surya Village, and got ready for the best part: "The Campfire!"

As we all gathered around the glowing flames, sang songs and danced together, little did we realize that these were the best moments of our life!

The next morning, it was freezing cold. We all had breakfast and vacated the hotel. Our first destination for the day was the Karnataka Siri Horticulture Garden, which was adorned with lush greenery, scenic views and an enchanting waterfall. We then visited the Ooty Lake side and what attracted us the most was definitely shopping! The lakeside was bustling with charming shops selling local items.

After a splendid lunch, we arrived at our last destination, the Tea and Chocolate Factory. It was truly captivating to discover how tea and chocolate are actually prepared behind the doors. On our way back to school, our hearts were filled with countless memories, but our energy remained the same. This 2-day trip was definitely an enriching experience for us.

I convey our heartfelt gratitude to our Principal, Preetha Miss, and all of our teachers for giving us an opportunity to go on this tour, explore nature and experience the best days of high school. Certainly, the best things in life are the people we love, the places we have been and the memories we have made along the way.

-Vedhika Venkitachalam, IX-C.

Field trip Class XI Science

We started our journey around 5:30am after seeking blessings from the Almighty. We had our breakfast from Aaryas and we left for the Kanjikode Steel Factory. There we learnt about how raw steel is made into steel rods using specialised blast furnaces and further strength and quality tested. After the field visit we started our ascent up the hairpins.

After arriving at Ooty our first destination was the Botanical Garden which had a beautiful and peaceful atmosphere. We split into groups and explored the place. After a good game of Kabadi and Ice and Water we set out to the renowned Moddy's Café, famous for its hot chocolate and desserts.

Later at night we checked into our rooms and had our campfire with a DJ. It was a memorable experience as all of us danced to the tunes of hit songs and even sang together. The next morning, we had our breakfast from the hotel and left for the breathtaking shooting point. We also had the opportunity to visit the Pine Forest and spend time along the riverbanks.

Our last destination was the Tea and Chocolate Factory, where we learnt about the history of tea and the processes necessary to make the tea powder we all love and enjoy. After which we descended, along with the memories that will remain with us for a lifetime.

-Ishankrishna XI Science

Field trip of XI Commerce

On Thursday, 5th February, 2026, Class XI Commerce was given an opportunity to have our industrial visit followed by an excursion to Ooty. We departed from school at 6:00 a.m. accompanied by Suresh Sir, Indu Miss, Ranjini Miss, Sreeja Miss and Jain Sir. After a refreshing breakfast at Aaryas, we reached our first stop – JSW steels as a part of our industrial visit in Kanjikode, Palakkad. There the staff explained the manufacturing and trade aspect of the roofing sheets. We got to watch the making of roofing sheets live. We had our lunch and set out to Ooty in the afternoon.

After a lot of twists and turns, we finally reached Ooty and were taken to the Botanical Gardens as our first sight seeing location. We played, shopped and tasted Ooty's finest Moddy's chocolates. Once we reached the hotel, a warm campfire with music was set up for us to enjoy. After our dinner, it was almost impossible for us to sleep because of the freezing temperature.

On the second day, our first visit was to Karnataka Horticulture Park. We witnessed beautiful arrangements of flowers and trees. Rolling down the hill and walking over the shaky bridge was definitely one for the books. For our second stop, we visited the Boathouse where we shopped and the Haunted House made us closer than what we were before. After our lunch, we arrived at our last stop at the Pine Forest. We clicked pictures of the beautiful view there. After spending some time there, it was almost time to say goodbye to Ooty. We headed to our bus and started our journey back to school.

With happy and heavy hearts, we played a lot of games in the bus along with our teachers. Finally, we stopped at Palakkad for our last meal. We were fed our favourites. Once it was the last few hours of the trip, we danced our hearts out till we reached school. It was definitely a journey we would cherish and talk about over the years and we are thankful to our school and everyone behind this memorable trip. Ooty will always have our hearts.

-Nayana Fandry and Nandana K Renjith
XI Commerce

Journey Beyond the Classroom: Plus One Humanities

On 26th March 2026, the Plus One Humanities students set out on an unforgettable journey to the misty hill station of Ooty. What began as a simple school excursion soon turned into a beautiful blend of adventure, learning, laughter, and friendship—an experience that none of us will forget.

Our first stop was the charming Lovedale Railway Station, a quiet and picturesque station nestled among the rolling hills of the Nilgiris. The peaceful atmosphere gave us the perfect start to a day filled with exploration.

Soon after, we visited a tea and chocolate factory—an absolute delight for everyone. The excitement continued at the lively Ooty Boat House, where the area buzzed with activity. Students explored the surroundings, browsing through colourful shops.

At the beautiful Government Botanical Garden, Ooty, the carefully maintained gardens and vibrant flowers created a magical setting. Here, we rediscovered our inner child as bubbles floated through the air and laughter echoed across the gardens.

Nature offered us another adventure at the breathtaking Pine Forest, Ooty. Towering pine trees surrounded us like silent guardians, creating the perfect backdrop for photographs and exploration.

One of the most popular stops of the trip was Moddy's Chocolates & Cafe. Drawn in by the warm aroma of delicious food, we eagerly gathered there and, quite honestly, spent most of our money on the comforting and mouth-watering dishes.

Our learning truly deepened when we visited the Tribal Research Center Museum. Walking through the museum felt like travelling through time, as we explored exhibits that showcased the traditions, lifestyles, and history of the indigenous communities of the Nilgiris. Every corner of the museum offered something fascinating to discover.

Another wonderful experience awaited us at the Karnataka Horticulture Garden Ooty. The beautifully designed gardens were filled with colourful flowers and scenic views.

However, the most meaningful part of our excursion was our interaction with the Toda people, one of the oldest indigenous communities of the Nilgiri hills. We were guided by the photojournalist and the Founder of Ooty Documentation Centre, Sri. Mathimaran, whose knowledge and passion brought the culture of the community to life. He generously arranged for us to visit the Toda settlement, where we had the rare opportunity to meet members of the community and learn about their traditions and way of life. Many students also purchased beautiful handwoven crafts made by the Toda people, appreciating both their skill and cultural heritage.

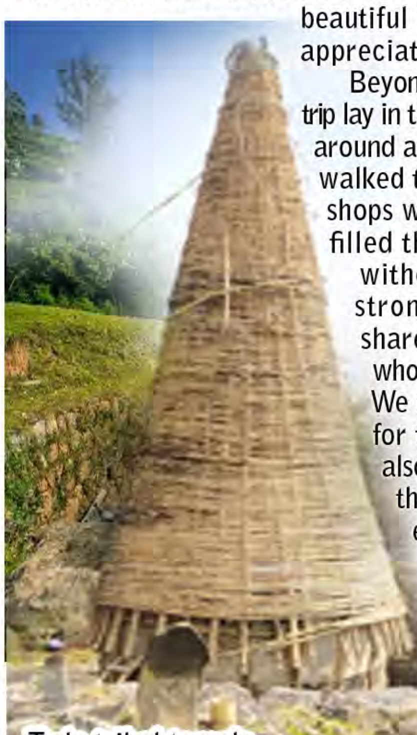
Toda tribal temple

Beyond the places we visited, the true magic of the trip lay in the memories we created together. We gathered around a campfire attempting to roast marshmallows, walked through lively streets at night, explored local shops while bargaining with great enthusiasm, and filled the air with music as we sang and danced without hesitation. Along the way, we formed stronger friendships with our classmates and shared many joyful moments with our teachers, who guided and cared for us throughout the journey. We extend our heartfelt gratitude to our teachers for their constant care throughout the trip. We also sincerely thank everyone who worked behind the scenes to organize and make this wonderful excursion possible.

In the years to come, the details of the journey may blur, but the laughter we shared, the friendships we strengthened, and the moments that made us feel truly alive will remain etched in our memories.

-Soorya Johnson and Ruhi Elia Joseph
XI Humanities

Tribal house

Childen posing a photo along with Toda Community Head and Mr. Mathimaran

Speech by Ms. Nalini Chandran

Kitchen Dance

Classical Dance

Nursery School Choir

HARI SRI NURSERY

ANNUAL DAY PROGRAMME

Fairy World

This year on 7th February, 2026, Hari Sri Nursery School presented another chapter of our childrens' Annual Day Programme at the Hari Sri Vidya Nidhi School auditorium.

The celebration started with the enchanting classical steps of our little stars to the Hari Sri School Song, 'punya shubharambha poojithe...' the best token of respect that we could have given to the school.

It was followed by the choir where the magical voices of the babies captured the hearts of the audience.

The tiny tots of LKG took every one to the world of fairy tales. During the weeks of practice they might have lived many lives apart from their homes, as Fairies and Witches, Snow White and Cinderella, Luttappi, Kuttusan, Dakini and many more. The fantasy world of fairy tales!

There were angels from heaven, living as butterflies in the human world conveying the beautiful message of love and care.

The Kitchen Dance, in which they got the idea of cooking and serving, was magnificently choreographed.

Mass Drill performed by the little ones with their synchronized steps at this very young age was breathtaking.

The Tamil Melody 'Nilakaikiradhee' was a beautiful rendition which showcased the adaptability of the young ones to slow moves as well.

The English play, a blend of dance and drama, taught about the importance of fruits and veggies in their daily menu.

The Overall toppers of the extracurricular events were honoured for exceptional performances in the competition.

The programme concluded with the iconic song 'Mile sur mera tumhara...' where even at their age they depicted India's states and culture.

All the 270 students of Hari Sri Nursery School were onstage, which is a traditional practice of the school, thereby helping them shed their inhibitions and encouraging them for team work. It was a very joyous and colourful event and hence, a moment of pride for the school community which included children, parents and teachers.

Something that will remain etched in our memories...

-Ms. Vrinda Suresh,
Teacher-in-charge,
Hari Sri Nursery

Fairy World

Mass Drill

Madhav P. Vikek,
Navami Anil,
Joan Joseph John,
Agneya Vaisakh,
Sreebhadra G. Mohan,
Punya Preethish,
Athena Jinil,
Anvi Abhijith

English Play

Malayalam Drama

Classical Dance

Rasaleela Dance

National Integration participants along with the team of nursery teachers

അക്ബർ കക്കട്ടിലിന്റെ 'കിണറ്റിൽ വീണ പൂച്ചയെ എങ്ങനെ കയറ്റാം' എന്ന നർമകഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നടത്തിയ ക്രിയാത്മകരചനാമത്സരത്തിൽ സമ്മാനാർഹമായ നർമചിന്തകൾ. ഏഴാം ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികളുടെ ആശയങ്ങളാണിവ.

1. കിണറ്റിൽ വെള്ളം നിറക്കുക. അപ്പോൾ പൂച്ച പൊന്തിവരും. പിന്നെ എടുക്കാൻ എളുപ്പമാണല്ലോ. അതല്ലെങ്കിൽ നാലുപേർ ഒരുമിച്ച് കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങി, പൂച്ചയുടെ ഓരോ കാലും കയ്യും പിടിച്ച് പുറത്തെത്തിക്കുക.
   – അചിന്ത്യ
2. പൂച്ചയെ മയക്കുവെടി വെക്കുക. പിന്നെ അത് മര്യാദക്ക് ഇരുന്നോളും. സൗകര്യംപോലെ എടുക്കാം. – ആദിത്യ
3. കിണറിനുമുകളിൽ നിന്ന് ഒരു മീൻ കാട്ടിക്കൊണ്ട് പൂച്ചയോട് പറയുക. "ഇത് കിട്ടണമെങ്കിൽ കയറിവാ" എന്ന് അപ്പോൾ പൂച്ച കയറിവരും.
   – ആയുഷ് അമിത്
4. ഒരു ബക്കറ്റിൽ ഉണക്കമീൻ വെച്ച് കിണറ്റിലേക്കിറക്കി പൂച്ചയെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് ബക്കറ്റിൽ കയറ്റുക, വലിച്ചു കേറ്റുക. – വിഹാസ്
5. ധാരാളം ചില്ലകളുള്ള ഒരു നീണ്ട മരക്കൊമ്പ് കിണറ്റിലേക്ക് ഇറക്കിക്കൊടുക്കുക. പൂച്ചയ്ക്ക് ചില്ലകളിൽ പിടിച്ച് മുകളിലെത്താം. – വേദ പ്രീതിഷ്
6. ഒരു കുട നിവർത്തി കിണറ്റിലേക്കിറക്കിക്കൊടുക്കുക. പൂച്ചക്ക് അതൊരു പാരച്യൂട്ടാണെന്ന് തോന്നും. കേറിപ്പോന്നോളും. – വൈദേഹി
7. "വൃത്തികെട്ട പൂച്ച. അതിന് രക്ഷപ്പെടണമെന്ന വല്ല വിചാരവും ഉണ്ടോന്ന് നോക്കൂ" എന്ന് പിറുപിറുക്കുന്ന ശ്രീക്കുട്ടേട്ടനെ ആരെങ്കിലും പിടിച്ച് കിണറ്റിലേക്ക് തള്ളിയിടുക. നിവൃത്തിയില്ലാതെ ശ്രീക്കുട്ടേട്ടൻ പൂച്ചയെയും കൊണ്ട് പുറത്തിറങ്ങിക്കോളും. – സാൻവി കിരൺ
8. നാട്ടുകാരെയും ബന്ധുക്കളെയും സകലമാന വാട്സാപ് ഗ്രൂപ്പുകളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി ആദ്യം ഒരു മീറ്റിംഗ് നടത്തുക. പിന്നീട് എല്ലാവരും കിണറിനു ചുറ്റും നിന്ന് 45 മിനിറ്റ് നേരം 'അയ്യോ! പാവം' എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയണം. അത് പൂച്ചയുടെ മാനസികാരോഗ്യം മെച്ചപ്പെടുത്തും. അതിനുശേഷം ഗൂഗിളിൽ "How to rescue a cat from a well – easy trick – no rope needed – 100% working" എന്ന് സെർച്ച് ചെയ്ത് ചുരുങ്ങിയത് രണ്ട് വീഡിയോ എങ്കിലും കാണണം. ഇതിനുമുമ്പ് കയറൊന്നും ഇട്ടേക്കരുത്. പിന്നിടൊരു കയർ കയ്യിലെടുത്ത് സെൽഫി എടുത്ത് "Cat Rescue Mission # Brave Me" എന്ന് ഇൻസ്റ്റയിലും സ്റ്റാറ്റസിലും ഇടാൻ മറക്കരുത്. ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്തു കഴിയുമ്പോഴേക്കും സാധാരണ ബുദ്ധിയുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരാൾ ഒരു ബക്കറ്റും കയറും ഉപയോഗിച്ച് പൂച്ചയെ കിണറിനു പുറത്തെത്തിച്ചോളും. – ആദ്യ കെ സുനിൽ
9. 'മ്യാവൂ' എന്ന ഗാനം റെക്കോഡ് ചെയ്ത് കിണറ്റിലേക്ക് സ്പീക്കർ ഇറക്കികൊടുക്കുക. പൂച്ച അതിൽ ആകൃഷ്ടനായി കയറിക്കൊള്ളും.
10. കിണറ്റിലേക്ക് നോക്കിനിൽക്കുന്ന ഒരു സെൽഫി എടുത്ത്, "Guys... my cat fell in the well... help me guys,.." എന്ന ക്യാപ്ഷനോടെ ഇൻസ്റ്റയിൽ ഇടുക. ലൈക്കുകൾ വാരിക്കൂട്ടുന്നതു കാണാൻ വേണ്ടി പൂച്ച തനിയെ കയറിവരും. "നീ പുറത്തുവന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ കിണർ മൂടിക്കളയും എന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക" പൂച്ച ഭയന്ന് പുറത്തു വരും.
    – ദക്ഷ ബ്രിജേഷ്
11. പൂച്ചയുടെ മക്കളെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുക. ഒപ്പം "തന്നനാനാനേ..... താനിന്നന്നാനേ... താനേതാനാനോ..." എന്ന മ്യൂസിക്കും കേൾപ്പിക്കുക. ഏതൊരു അമ്മപ്പൂച്ചയ്ക്കാണ് കയറിവരാതിരിക്കാനാവുക? – ആദിത്യ നായർ
12. കിണറ്റിൽ വീണ പൂച്ചയെ കയറ്റാൻ എത്രയോ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്! ചിലതു മാത്രം പറയാം : പണ്ട് ഒരു കാക്ക കൂടത്തിൽ കല്ലിട്ട് വെള്ളം ഉയർത്തിയില്ലേ? അതുപോലെ കിണറ്റിലേക്ക് വലിയ കല്ലുകൾ ഉരുട്ടിയിടുക. തീർച്ചയായും ജലനിരപ്പ് ഉയരും. ഒരു ലൈഫ് ജാക്കറ്റ് കൂടി ഇട്ടുകൊടുത്താൽ പൂച്ച അതു ധരിച്ച് സുഖമായി കയറിപ്പോന്നോളും. അഥവാ പൂച്ച യാതൊരു വികാരവുമില്ലാതെ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, കുരയ്ക്കുന്നൊരു പട്ടിയെ കുട്ടയിൽ ഇറക്കുക. പട്ടിയെ കാണേണ്ട താമസമേയുള്ളൂ. പൂച്ച കിണറ്റിൽ നിന്നുകയറി, നാടുവിട്ട് ഓടിക്കോളും. മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം കൂടിയുണ്ട്. സെവൻ എ യിലെ കുട്ടികളാണ് പൂച്ചവീണ കിണറിനുചുറ്റും കൂടിനിൽക്കുന്നതെന്ന് വിചാരിക്കുക. മായ മിസ്സിനെ വിവരമറിയിക്കുക. തന്റെ പെറ്റ് ഡോഗ് ശങ്കരനെയുംകൂട്ടി മിസ്സ് വരും. സാരി മടക്കിക്കുത്തി ശങ്കരനെയും കൊണ്ട് കിണറ്റിലേക്ക് ഒറ്റച്ചാട്ടം ചാടും! നിമിഷനേരം കൊണ്ട്, തോളിലെ ബാഗിൽ പൂച്ചയെയും ഇടതുചുമലിൽ ശങ്കരനെയും കൊണ്ട് കയറിവരും. ശുഭം!! സന്തോഷം!! – ത്രയ ആർ എം.

വര: വേദിക് ഒ. ജി. VIIC

13. അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിശബ്ദതയെ കീറിമുറിച്ചുകൊണ്ട് കിണറ്റിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ നിന്ന് ആ ദീനമായ കരച്ചിൽ ഉയർന്നു. വിറയാർന്ന ഒരു "മ്യാവൂ"! മരണത്തിന്റെ തണുപ്പുള്ള വെള്ളത്തിനടിയിൽ, ഇരുട്ടിന്റെ കൈകളിൽ അകപ്പെട്ടുപോയ ഒരു കുഞ്ഞുജീവൻ.

കിണറ്റിൽ വീണ പൂച്ചയെ രക്ഷിക്കാം... ഓപ്പറേഷൻ ബാസ്കറ്റ്

ഇരുട്ട് നിറഞ്ഞ അഗാധതയിലേക്ക് രക്ഷകൻ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നത് ഒരു കൊട്ടയുടെ രൂപത്തിലാണ്.

1. തയ്യാറെടുപ്പ് : ഒരു മുളങ്കൊട്ടയോ പ്ലാസ്റ്റിക് ബക്കറ്റോ എടുക്കുക. അതിനുള്ളിൽ ഒരു ഉണങ്ങിയ തോർത്ത് വിരിക്കുക. അവന്റെ തണുത്തു വിറച്ച ശരീരത്തിന് അതൊരു പുതപ്പാവട്ടെ.
2. പ്രലോഭനം : മരണത്തെ മുന്നിൽ കാണുമ്പോഴും വിശപ്പിന്റെ വിളി മാറില്ല. ബക്കറ്റിനുള്ളിൽ വശീകരിക്കുന്ന ഗന്ധമുള്ള ഒരു മീൻ കഷ്ണം വെക്കുക.
3. അവതരണം : ഒരു കയറിൽത്തൂങ്ങി ആ രക്ഷാപേടകം സാവധാനം താഴേക്ക്, വെള്ളത്തിൽ തൊട്ടു തൊട്ടില്ല എന്ന അവസ്ഥയിൽ അതിനെ നിർത്തിക്കുക. ഭയവും പ്രതീക്ഷയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിനൊടുവിൽ ആ കുഞ്ഞു പൂച്ച തന്റെ നഖങ്ങൾ കൊട്ടയിൽ ആഴ്ത്തി അതിലേക്ക് ചാടിക്കയറുന്ന നിമിഷം! ഒട്ടും വേഗം കൂട്ടാതെ ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ച് ആ കയർ മുകളിലേക്ക് വലിക്കുക.

നഖങ്ങളുടെ പോരാട്ടം

പൂച്ചകൾ സഹജമായിത്തന്നെ പോരാളികളാണ്. അവർക്ക് വേണ്ടത് ഒരു ചെറിയ സഹായം മാത്രമാണ്.

1. ചാക്ക് പാലം : ഒരു നീളൻ ചാക്ക്, കപ്പിയും കയറും വഴി കിണറിന്റെ ചുവരിലൂടെ താഴേക്ക് ഇറക്കുക.
2. അതിജീവനം : ആ പരുക്കൻ ചണനൂലുകളിൽ തന്റെ മൂർച്ചയുള്ള നഖങ്ങൾ തറച്ച്, ഓരോ ഇഞ്ചായി മുകളിലേക്ക് വലിഞ്ഞു കയറുന്ന പൂച്ച. മരണത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ നിന്ന് വെളിച്ചത്തിന്റെ ലോകത്തേക്കുള്ള അവന്റെ ആ മടക്കയാത്ര ഏതൊരു ആക്ഷൻ സിനിമയെക്കാളും ആവേശം നിറഞ്ഞതാണ്.

അവസാനം, നനഞ്ഞു കുതിർന്ന ആ കുഞ്ഞുശരീരം കരയ്ക്കെത്തുമ്പോൾ, ഒരു ഉണങ്ങിയ തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ് ചേർത്തു പിടിക്കുക. അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ ഭയം മാറി ആശ്വാസത്തിന്റെ നനവ് പടരുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് കാണാം...

നിവേദ് പി. ആർ. VIID

Compiled by Maya Miss, Chinju Miss and Prajitha Miss

14.എന്റെ പൂച്ചക്കുട്ടൻ 'ക്യാറ്റപ്പൻ' കിണറ്റിലെ തണുപ്പ് ഒന്നാസ്വദിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതായിരുന്നു. കിണറ്റിലൊന്നു എത്തി നോക്കിയതാ, പുള്ളി ദാ താഴെ കിടന്നു. നീന്തിക്കളിക്കുന്നു. ഞാൻ ഉടനെ ഒരു വലിയ ബക്കറ്റിൽ അവന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മീൻ കഷ്ണങ്ങൾ ഇട്ടു കയറിൽ കെട്ടി താഴേക്ക് ഇറക്കി. പക്ഷേ പുള്ളിക്കാരാന് മീനിനേക്കാൾ താല്പര്യം കിണറ്റിലെ തവളകളോടായിരുന്നു. കുറേനേരം പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും 'ക്യാറ്റപ്പൻ' തിരിച്ചു കയറാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. 'എങ്കിൽ നീയവിടെ തന്നെ കിടന്നോ' എന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ക്യാറ്റപ്പൻ ബക്കറ്റിലേക്ക് ഒരൊറ്റ ചാട്ടം. കയർ വലിച്ചു കയറ്റിയപ്പോൾ ദാ ഇരിക്കുന്നു നനഞ്ഞു കുതിർന്ന എന്റെ ക്യാറ്റപ്പൻ. കരയ്ക്കെത്തിയ പാടെ ഒരൊറ്റ ഓട്ടം, നേരെ അടുക്കളയിലേക്ക്! അവനെ ഉണക്കാൻ ഹെയർ ഡ്രയർ ഉപയോഗിക്കണോ അതോ അവനെ വെയിലത്ത് വച്ച് ഉണക്കണോ എന്ന് ഞാൻ ആലോചിച്ചു നിന്നു.

ജോസ് പോൾ തെക്കത്ത്, 7 ബി

15.'കോപ്പർ' എന്ന പൂച്ചക്കുട്ടൻ കരയാതിരിക്കാൻ ഞാൻ അവനോട് സംസാരിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നിട്ട് അവനിഷ്ടമുള്ള ബിസ്കറ്റ് തൊട്ടിയിലിട്ട് കിണറ്റിലേക്കിറക്കി അവനോട് അത് കഴിക്കാൻ പറയും. അവനത് തിന്നാൻ തൊട്ടിയിൽ കയറുമ്പോൾ പതുക്കെ കയർ വലിച്ച് മുകളിലേക്ക് കയറ്റും.

പനക്കൽ ജോസഫ് റയാൻ, 7 ഡി

16.ആദ്യം ശാന്തമായി ചിന്തിക്കുക. ഭയപ്പെടാതെ ഫയർഫോഴ്സിനെ വിളിക്കുക. രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കാളിയാകുക. സ്വന്തം സുരക്ഷ ഉറപ്പുവരുത്തുക.

നിയ മരിയ ജോസ്,' 7 ബി

17.ആദ്യം ഒരു കുട്ടയിൽ മീനിട്ട് കയറിൽ കെട്ടി കിണറ്റിൽ ഇറക്കുക. എന്നീട്ടും പൂച്ച കയറിയില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പൂച്ചയെ കുട്ടയിലാക്കി കിണറ്റിലിറക്കുക, തന്റെ സഹോദരനാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് പൂച്ച താനേ കയറിക്കൊള്ളും.

ഐമൻ മുഹമ്മദ്,' 7 ബി

18.ഞാനൊരു റോബോട്ട് ഉണ്ടാക്കി അതിനോട് കിണറ്റിലിറങ്ങി പൂച്ചയെ രക്ഷിക്കാൻ പറയും. കാലം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് നമ്മളും മാറണമല്ലോ. അല്ലാതെ എനിക്ക് പണിയെടുക്കാൻ മടിയായിട്ടല്ല കേട്ടോ...

ഐഹാം സയാൻ, 7 ബി

19.പൂച്ച പേടിക്കാതിരിക്കാൻ അതിനോട് ഞാൻ ശാന്തമായി സംസാരിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കും. സംസാരിച്ച് കൊണ്ട് ഞാൻ തന്നെ പതുക്കെ കിണറ്റിലിറങ്ങും. പൂച്ചയെ കയ്യിലെടുത്ത് അതിനോട് സംസാരിച്ചു കൊണ്ട് തന്നെ മുകളിലെത്തിക്കും.

ശ്രീഹരി കെ.വി., 7 ഡി

20.പൂച്ചക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഭക്ഷണം ബക്കറ്റിൽ വച്ച് പൂച്ചയെ അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കാം. ഇതിലൂടെ സ്വയം കറയാനുള്ള സാധ്യത കൂടുതലാണ്.

അവിഗ്ന, 7 ഡി

21.കിണറിന് ആഴം കുറവായതിനാൽ ഒരു ഏണി ചാരി വെക്കുക. പൂച്ച അതിലൂടെ സ്വയം കയറി രക്ഷപ്പെട്ടോളും.

ഹർഷവർദ്ധൻ, 7 സി

22.ഞാൻ എന്റെ വീടിലെ സ്റ്റോർ റൂമിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മീൻ പിടിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന വല കൊണ്ടുവന്ന് കിണറ്റിൽ ഇട്ട് നാല് ഭാഗത്തും ശക്തമായ കയർകെട്ടി വല പരത്തി വച്ചാൽ പൂച്ചക്ക് അതിന് മുകളിൽ എളുപ്പം കയറിയിരിക്കാം. പൂച്ച വലയുടെ മുകളിൽ കയറി ഇരുന്നാൽ വല പതുക്കെ വലിച്ച് മുകളിൽ കയറ്റാം.

തീർത്ഥ ദിനേഷ്, 7 സി

23. ഒരു വലിയ ചാക്കുക്കെട്ടി കിണറ്റിലിറക്കുക. വെള്ളം തൊടുമ്പോൾ അതിന്റെ ഭാരം കൂടും. പൂച്ച ചാക്കിന് മുകളിലേക്ക് ചാടുമ്പോൾ അതിന്റെ നഖം ചാക്കിന്മേൽ കുടുങ്ങുകയും പിന്നീട് അതിനെ പതുക്കെ വലിച്ച് കയറ്റുകയും ചെയ്യാം.

മാധവ് റാം, 7 സി

24.ഒരു ബക്കറ്റ് കിണറ്റിലിറക്കി അതിലേക്ക് ലേസർ അടിച്ച് പൂച്ചയെ ആകർഷിക്കുക. ചുവന്ന പ്രകാശം കാണുമ്പോൾ പൂച്ച പേടിച്ച് ബക്കറ്റിലേക്ക് ചാടും അപ്പോൾ ബക്കറ്റ് പതുക്കെ മുകളിലേക്ക് വലിക്കുക.

ജോൺ ജോ, 7 ബി

25.ഒരു ഹെലികോപ്റ്റർ വരുത്തി ഞാൻ കയറിൽ തൂങ്ങി കൊണ്ട് കിണറിലിറങ്ങി പൂച്ചയെ എടുത്ത് മുകളിൽ കയറ്റും.

പ്രണവ് മേനോൻ, 7 ബി

26.ഞാൻ ഒരു പാമ്പിനെ കിണറ്റിലിറക്കി പൂച്ചയെ പേടിപ്പിച്ച് മുകളിൽ കയറ്റാൻ നോക്കും.

ദേവനന്ദൻ എസ് പിള്ള, 7 ബി

27.ഒരു നീളമുള്ള വലിയ പൈപ്പ് കിണറിലേക്ക് ഇറക്കി വെയ്ക്കുക. പൂച്ച പൈപ്പിനുള്ളിൽ കയറിയിരിക്കുന്ന തക്കത്തിന് പൈപ്പ് പതുക്കെ മുകളിലേക്കുയർത്തി കിണറ്റിൽ വീണ പൂച്ചയെ രക്ഷിക്കാം.

രുദ്ര പ്രവീൺ, 7 സി

ഒരു സായാഹ്നം ഞാൻ വീട്ടിന് സമീപം നടക്കുമ്പോൾ ഒരു കരച്ചിൽ ശബ്ദം കേട്ടു. ആദ്യം അത് എന്താണെന്ന് മനസിലായില്ല. വീണ്ടും ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ അത് ഒരു പൂച്ചയുടെ ശബ്ദമാണെന്ന് തോന്നി.

ഞാൻ സൂക്ഷിച്ച് കിണറ്റിന്റെ അരികിലേക്ക് ചെന്നു. അകത്തേക്ക് നോക്കി. അപ്പോൾ എന്റെ മനസ് നൊന്തു. ഒരു ചെറിയ പൂച്ച കിണറ്റിൽ വീണു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരു നിമിഷം ഞാൻ ആലോചിച്ച് ഞാൻ ഇറങ്ങി രക്ഷിക്കാമോ പക്ഷേ ഉടൻതന്നെ മനസിലായി. കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങുന്നത് വളരെ അപകടകരമാണ്. എനിക്ക് തന്നെ അപകടം സംഭവിക്കാം.

ഞാൻ ഉടൻ വീട്ടിലേക്ക് ഓടി. അമ്മയോടും അടുത്ത വീട്ടിലെ അങ്കിളിനോടും കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അവർ എന്നെ പ്രശംസിച്ചു.

അങ്കിൾ ഒരു ശക്തമായ കയറും ഒരു വലിയ ബക്കറ്റും കൊണ്ടുവന്നു. ഞാൻ അതിനെ പതുക്കെ കിണറ്റിലേക്ക് ഇറക്കി. ഞാൻ താഴേക്ക് നോക്കി പൂച്ചയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി.

ചില നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം ബക്കറ്റ് മുകളിലേക്ക് വന്നു. അതിനുള്ളിൽ പൂച്ച സുരക്ഷിതമായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷത്തോടെ നിറഞ്ഞു. (ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ് ഞാൻ പൂച്ചയെ കിണറ്റിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചത്).

ബൃന്ദ ഗൗരി കെ.വി., 7 ഡി

'കിണറ്റിൽ വീണ പൂച്ചയെ എങ്ങനെ കയറ്റാം' (കഥ)

ചിന്നുവിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടാണ് ഞാൻ ഉണർന്നത്. കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ചിന്നു എന്റെ കാലിൽ മുട്ടിയുരുമ്മി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. മിന്നുവിനെ കാണുന്നില്ല. അവർ എപ്പോഴും ഒരുമിച്ചാണ്. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് ചിന്നുവിനെ മടിയിൽ വെച്ച് തലോടി. ഞാൻ മിന്നുവിനെ അന്വേഷിച്ച് ചുറ്റും നോക്കി. ചിന്നു പെട്ടെന്ന് മടിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി കിണറിന്റെ അപ്പുറത്തേക്ക് ഓടി. പിന്നാലെ ഞാനും ചെന്നു. അപ്പോഴാണ് കാര്യം മനസ്സിലായത്. കിണറ്റിൽ നിന്നും മിന്നുവിന്റെ കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്നു. ഞാൻ വേഗം പോയി അച്ഛനെ വിളിച്ചു. കിണറ്റിൽ വെള്ളം കുറവായതു കൊണ്ട് മിന്നുവിന് ഒന്നും പറ്റില്ല എന്ന് അച്ഛൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു. അച്ഛൻ കിണറ്റിൽ മിന്നു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നു. കിണറിന്റെ ഉള്ളിൽ സുരക്ഷിതമായ സ്ഥലത്താണ് മിന്നു ഇരിക്കുന്നത്. പേടിച്ചിട്ടാണ് കരയുന്നത്. മിന്നുവിനെ പുറത്ത് എത്തിക്കാൻ എന്ത് ചെയ്യാമെന്ന് ഞാനും അച്ഛനും ആലോചിച്ചു. ആദ്യം ഒരു ഏണി ഇറക്കി കൊടുത്താലോ എന്ന് ആലോചിച്ചു. പക്ഷേ മിന്നുവിന് ഭയങ്കര പേടിയാണ്. അപ്പോൾ വേറെ വഴി നോക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചു. അച്ഛൻ പോയി ഒരുചൂരൽ കൊട്ട കൊണ്ടുവന്നു. അത് ഒരു കയറിൽ കെട്ടി ഇറക്കാം. അപ്പോഴാണ് എനിക്ക് ഒരു സൂത്രം തോന്നിയത്. ഞാൻ ചിന്നുവിനെ എടുത്ത് അച്ഛന്റെ അടുത്ത് ഓടി ചെന്നു. അച്ഛന് കാര്യം മനസ്സിലായി. ചിന്നുവിനെ കൊട്ടയിൽ കെട്ടിവച്ച് സാവധാനം ഇറക്കി. ചിന്നുവിനെ കണ്ടതും മിന്നുവിന് സന്തോഷമായി. കൊട്ട അടുത്ത് എത്തിയപ്പേൾ മിന്നു വേഗം കൊട്ടയിലേക്ക് ചാടിക്കയറി. അച്ഛൻ വേഗം കൊട്ട വലിച്ചുകേറ്റി. പുറത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ സന്തോഷം ഒന്നു കാണേണ്ടതായിരുന്നു. ചിന്നുവും മിന്നുവും സന്തോഷത്തോടെ എന്റെ ചുറ്റും ഓടി നടന്നു.

ഹൻസിക സുജിത്, 7 ഡി

കിണറ്റിനു ചുറ്റും ആളുകൾ കൂടിനിന്ന് ബഹളം വെക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ചിരിയാണ് വന്നത്. ആ പാവം പൂച്ച ആളുകളുടെ ശബ്ദം കേട്ട് കൂടുതൽ പേടിച്ച് കിണറിന്റെ ഇടുങ്ങിയ ഭിത്തിയിലേക്ക് ഒളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ആരോ കിണറ്റിലിറങ്ങാൻ നോക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ വടിയിട്ടു കൊടുക്കുന്നു. എല്ലാം വെറുതെ!

ഞാൻ മെല്ലെ അടുക്കളയിൽ പോയി ഒരു കഷ്ണം വറുത്ത മീൻ എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. എന്നിട്ട് ഒരു വലിയ പ്ലാസ്റ്റിക് കുട്ടയുടെ അടിയിൽ ആ മീൻ കഷ്ണം കെട്ടിവെച്ചു. കുട്ടയുടെ നാല് വശത്തും നീളമുള്ള കയറുകൾ ഉറപ്പിച്ചു. ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവരോട് അല്പനേരം മിണ്ടാതിരിക്കാൻ ഞാൻ കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

സാവധാനം ഞാൻ ആ കുട്ട കിണറ്റിലേക്ക് ഇറക്കി. വെള്ളത്തിന് തൊട്ടു മുകളിൽ പൂച്ചയ്ക്ക് എളുപ്പത്തിൽ ചാടിക്കയറാൻ പറ്റുന്ന പാകത്തിൽ കുട്ട ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തി. മീനിന്റെ മണം കിട്ടിയതും, അതുവരെ പേടിച്ചിരുന്ന പൂച്ച മെല്ലെ തല പൊക്കി. കുറച്ചു നേരം നോക്കി നിന്ന ശേഷം വിശപ്പും പേടിയും കലർന്ന ആവേശത്തോടെ അത് ഒരൊറ്റ ചാട്ടം! പൂച്ച കുട്ടയുടെ ഉള്ളിലായി.

ഒട്ടും ധൃതി കാണിക്കാതെ, കയറുകൾ ഒരേ വേഗത്തിൽ ഞാൻ മുകളിലേക്കു വലിച്ചു. കിണറിന്റെ ഭിത്തിയിൽ തട്ടാതെ ആ 'ലിഫ്റ്റ്' മുകളിലെത്തിയപ്പോൾ എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. കരയ്ക്കെത്തിയ ഉടനെ പൂച്ച കുട്ടയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് ചാടി ഒരൊറ്റ ഓട്ടം! ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ ബഹളത്തേക്കാൾ വലിയ കാര്യങ്ങൾ ക്ഷമയും ബുദ്ധിയും കൊണ്ട് സാധിക്കുമെന്ന് അന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി.

മിറിയം റോസ് ധൻ, 7 സി

---

1. പൂച്ചകൾക്ക് പൊതുവെ മണികിലുക്കത്തോട് വലിയ താല്പര്യമാണ്. ചെറിയൊരു കുടമണി കുട്ടയിൽക്കെട്ടി കിണറിലേക്ക് ഇറക്കുക. അപ്പോൾ കുട്ട ഇളക്കണം, മണി കിലുങ്ങണം. "മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മണികെട്ടി മരിക്കാം" എന്ന് വിചാരിക്കും, പൂച്ച മണിയെടുക്കാനായി കുട്ടയിൽ കയറും. അപ്പോൾ നമുക്ക് കുട്ട മുകളിലേക്ക് വലിച്ചുകയറ്റാം.
   – വൈദേഹി എസ്. നമ്പ്യാർ, 7 എ
2. പാവം പൂച്ച! വഴിതെറ്റി വന്നുവീണതാവും, കിണറ്റിൽ! ഒരു ടോർച്ചടിച്ചു കൊടുത്താൽ പോരേ? വഴി മനസ്സിലാക്കി കയറി പോന്നോളും.
   – പാർവതി വി., 7 എ
3. ഒരായിരം പൂച്ചമാന്തലുകൾ ഏൽക്കാൻ തയ്യാറായ ഒരു ധീരനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക – ഒരു രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുപോലെ! അയാളുടെ അരയിലൊരു കയർ കെട്ടി കിണറ്റിലേക്കിറക്കുക. പൂച്ചയെ അയാൾ രക്ഷിക്കുകയോ രക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം. ഒരുകാര്യം ഉറപ്പ്. അയാളുടെ ദേഹത്തെ പൂച്ച മാന്തിയ മുറിവുകൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറും!
   – ആദിത്യ നായർ, 7 എ
4. കിണറ്റിൽ വീണ പൂച്ചയോട്, അവന്റെ ഫ്രണ്ട്സ് ആരൊക്കെയാണെന്ന് ചോദിച്ചറിയുക. എന്നിട്ട് ഫ്രണ്ട്സിനെക്കൂടി കിണറ്റിലേക്കിടുക. എല്ലാവരും കൂടി കിണറ്റിനുള്ളിൽ ഹാപ്പിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കോളും!
   – നീലാഞ്ജന എം. ജയപ്രദീപ്, 7 എ
5. മറ്റൊരു വഴിയുമില്ലെങ്കിൽ ദാസനെയും വിജയനെയും വിളിക്കുക. എത്രയെത്ര കേസുകൾ തെളിയിച്ചവരാണവർ! പുഷ്പം പോലെ അവർ പൂച്ചയെ കരക്കുകയറ്റും.
   – മെഹർ ദിയ ഫൈസി, 7 എ

പൂച്ച കിണറ്റിൽ വീണു. ഞാൻ ശബ്ദം കേട്ടു ഞെട്ടി. ഞാൻ വേഗം സംഭവം അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. അമ്മ എന്നോട് പൂച്ചയെ രക്ഷിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അമ്മക്കെന്തെങ്കിലും പറ്റിയിട്ടുണ്ടാകും. സാധാരണ അമ്മ എന്നെ കൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ കാര്യം പോലും ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കാറില്ല. അമ്മ പറയും, 'അയ്യോ നീ എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ ഉള്ളതും കൂടി നശിപ്പിക്കും.' പിന്നെ ഞാൻ വലിയ സൂപ്പർ ഹീറോ ഒന്നുമല്ല പൂച്ചയെ രക്ഷിക്കാനും പാമ്പിനെ കൊല്ലാനുമൊക്കെ. ഞാനൊരു സാധാരണ കുട്ടിയാണ്.

അയ്യോ, പൂച്ച കേസ് ഞാൻ മറന്നു പോയി. അതാ അമ്മ വരുന്നു. നാണം കെടേണ്ടി വരുമല്ലോ!! പോരാതെ വലിയാളാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. എന്റെ അനിയത്തി കൈയും വീശി വരുന്നു. അയ്യോ, ഇനി ഇവളുടെ മുന്നിൽ ഞാൻ അമ്മയോട് എന്തു പറയും? ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഇല്ല, രക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.' അമ്മ പറഞ്ഞു, 'നിന്നെ കൊണ്ടൊന്നിനും ആവൂല. മാനം നോക്കിയിരിക്കാതെ വേറെന്തറിയാം നിനക്ക്? 'പൂച്ച ഇപ്പോഴും മാളത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. മ്യാവൂ' ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. 'എന്റെ പൊന്നു പൂച്ചയെ, വല്ല ആവശ്യവുമായിരുന്നോ? കാര്യാന്വേഷണം ഇത്തിരി കുറയ്ക്ക്" ...

അപ്പോൾ എനിക്കൊരു ബുദ്ധി തോന്നി. വീട്ടിൽ നല്ല പൊരിക്കുന്ന മീനിന്റെ മണം വരുന്നു. എന്റെ ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് മീൻ പൊരിച്ചത് പോയി കിട്ടിയല്ലോ എന്നോർത്തു കൊണ്ട് ഞാൻ അടുക്കളയിലേക്ക് ഓടി. മീൻ ഞാൻ തൊട്ടിയിലാക്കി കിണറ്റിലിട്ടു, പൂച്ച ഒറ്റച്ചാട്ടത്തിന് തൊട്ടിയിലേക്ക് ചാടി മീൻ അകത്താക്കി. ഞാൻ തൊട്ടി വലിക്കാൻ തുടങ്ങി. പൂച്ച കരയ്ക്കെത്തി ഒരു ഓട്ടം ഓടി. ചെറിയൊരു നന്ദി കാണിക്ക്, എന്റെ പൊന്ന് പൂച്ചയെ. ഹാവൂ, മാനം രക്ഷപ്പെട്ടല്ലോ.... –അദ്വിത മയൂർ പാട്ടീൽ, 7 ബി